

Exempl voor J. R.

LEIDRAAD VOOR AMBTENAREN, BELAST MET DE OPSPORING VAN
OVERTREDINGEN DER DOUANE-, DEVIEZEN- EN UITVOERBEPALINGEN.

AFD. JURID

Agendano. : *Luc 272 72/30/49*

Ontvangen : *11-3-49*

Retro's

Verwijzing :

*Inplakregister
circulaire
22*

De bestrijding van de smokkelhandel baart na de laatste wereldoorlog grote zorg. Op het politie-personeel, de douane-amtenaren, de militairen en de Marine wordt thans een zware wissel getrokken om de bestrijding van het smokkelkwaad zo krachtig mogelijk aan te vatten. Om de verschillende opsporingsambtenaren meer inzicht te geven in de verschillende bepalingen, die hierbij kunnen worden gehanteerd en mede om hen in de gelegenheid te stellen de processen-verbaal zo volledig mogelijk te formuleren, moge hier een beknopt overzicht volgen.

De belangrijkste wettelijke bepalingen, aan de hand waarvan de smokkelhandel bestreden kan worden, zijn te vinden in:

- A. de douanebepalingen i.c. de Rechtenordonnantie (Staatsblad 1931 No. 471 en laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 1948 No. 43);
- B. de deviezenbepalingen i.c. de "Deviezenordonnantie 1940" (Staatsblad 1940 No. 205, laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 1948 No. 141) en de Deviezenverordening (Staatsblad 1940 No. 291, laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 1948 No. 6);
- C. de Crisisuitvoerordonnantie 1939 (Staatsblad 1939 No. 659, gewijzigd bij Staatsblad 1940 No. 7), de Crisisuitvoerverordening en het uitvoeringsbesluit, gepubliceerd in Staatsblad 1947 No. 17, laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 1948 No. 133;
- D. "De Invoerordonnantie 1947" (Staatsblad 1947 No. 18).

Rechten-
ordonnan-
tie

art. 3 O.R.

- A. Opslagverboden ex artikel 3 Rechtenordonnantie.

Reeds vóór de oorlog gaf dit artikel aan de Residenten de bevoegdheid om land- of waterwegen of streken aan te wijzen, alwaar het vervoer van door hen aangewezen goederen verboden was, tenzij gedekt door een vervoersvergunning, terwijl goederen, die zich elders bevonden dan in een gebouw of daarbij behorend erf, zonder te worden verplaatst (dus b.v. aan de waterkant) mede werden geacht in vervoer te zijn.

Na

Na de oorlog is gebleken, dat dit artikel onvoldoende steun gaf om tegen het in omvang sterk toegenomen smokkelkwaad op te treden. Vaak werd het smokkelgoed n.l. bij kreekjes of dichtaan de kust in huizen, goebooks of schuurtjes e.d. opgestapeld om op een gunstig moment gemakkelijk naar gereed liggende prauwen te worden afgevoerd, terwijl buitenlandse goederen, die clandestien werden gelost, ook op dergelijke verzamelplaatsen werden opgeslagen en vandaar uit gedistribueerd.

Om ook hiertegen op te kunnen treden is artikel 3 der Rechtenordonnantie bij Staatsblad 1948 No. 43 zodanig aangevuld, dat de Residenten ook land- of waterwegen of streken kunnen aanwijzen, waar het verboden is door hen aangewezen goederen, zonder vergunning, voorhanden te hebben in een gebouw of daarbij behorend erf.

Verschillende vervoers- en opslagbesluiten op grond van bedoeld artikel 3 zijn reeds tot stand gekomen, o.a. voor de residenties Batavia, Cheribon, Palembang, Bangka en Billiton, West-Borneo en Menado, terwijl het in de bedoeling ligt om, voor zover wenselijk, ook de Residenten van andere gebieden te verzoeken dergelijke verboden uit te vaardigen.

Bij zo'n opslag- en vervoersverbod wordt in het algemeen het voorhanden hebben en het vervoer van bepaalde goederen tot een bepaalde hoeveelheid verboden, tenzij hiervoor vergunning is verleend. De goederen en de gebieden, waarvoor het verbod geldt, alsmede de personen, bevoegd tot het afgeven der vergunningen, worden in de betreffende besluiten nader aangegeven.

Uiteraard varieert het soort der goederen, welke in de besluiten worden betrokken, naar de streek waarvoor zij moeten gelden.

In het algemeen worden echter de volgende punten in de besluiten betrokken:

goederen: de belangrijkste export- en import-artikelen van die streek;

plaatsen: een strook langs de kust en bevaarbare rivieren;

personen bevoegd tot afgeven van vergunningen: bepaalde douane-ambtenaren en districtshoofden.

Wanneer dus een opsporingsambtenaar in een verboden zone

op

op of bij een erf goederen aantreft, waarvan de opslag tot een bepaalde hoeveelheid verboden is, zal hij eerst dienen na te gaan op wiens erf de goederen zich bevinden en aan wie de goederen toebehoren. Vervolgens of de hoeveelheid meer is dan de toegestane limiet en indien dit het geval is, of er een vergunning aanwezig is, waardoor de opslag van deze hoeveelheid wordt gedekt.

Blijkt een overtreding te zijn begaan, dan wordt proces-verbaal van bekeuring opgemaakt wegens overtreding der bepalingen van het betreffende residentie-besluit juncto artikel 3 Rechtenordonnantie.

De straf bedreigd tegen deze overtredingen is te vinden in de artikelen 26^b en 26^c der Rechtenordonnantie en bedraagt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van ten hoogste tien duizend gulden, met imperatieve verbeurdverklaring der goederen en met mogelijke verbeurdverklaring der vervoermiddelen.

De in artikel 26^b strafbaar gestelde feiten worden als misdrijf beschouwd.

Het kan natuurlijk ook voorkomen, dat zich geen eigenaar van het goed voordoet b.v. bij opslag ergens in het vrije veld. In dat geval wordt het goed ten bate van het Land ingenomen, als zijnde aangehaald op onbekende overtreders, zodat artikel 13, voorlaatste lid, der Rechtenordonnantie van toepassing is.

De Secretaris van Staat, Hoofd van het Departement van Financiën, beslist dan verder of, en zo ja, op welke wijze, die goederen ten bate van 's-Lands kas zullen worden verkocht, dan wel of zij zullen worden vernietigd, of dat er een andere bestemming aan zal worden gegeven.

Bij vervoer van goederen, die op de lijst voorkomen van artikelen, waarvan het vervoer, behoudens vergunning namens de Resident, verboden is, zullen de opsporingsambtenaren terdege dienen na te gaan of de vervoerder in het bezit is van een geldig vervoersconsent.

Is het afgegeven door de bevoegde instantie, is de geldigheidsduur nog niet verlopen, betreft het inderdaad de partij goederen in kwestie, is

art. 26^b en
26^c O.R.

artikel 13
voorlaatste
lid O.R.

is het vervoer ook op de plaats, waar de partij wordt aangetroffen, gedekt?

Het bovenstaande heeft uitsluitend betrekking op 't opgeslagen zijn en het vervoer te land. Wanneer echter een aanvang met de uitvoer zelve wordt gemaakt, dan wel wanneer geconstateerd wordt, dat goederen aan de kust clandestien gelost worden, kunnen, behalve de douanebepalingen ook andere, hierboven onder B, C en D reeds opgesomde verordeningen een rol spelen.

We zagen n.l. reeds dat in artikel 26^b Rechtenordonnantie de straf bedreigd wordt tegen overtreding der voers- en opslagverboden. Maar artikel 26^b houdt bovendien nog in het verbod tot in- of uitvoer van goederen of zelfs de poging daartoe zonder inachtneming der bepalingen van de Rechtenordonnantie of de daaraan gehechte reglementen.

Bij clandestiene in- en uitvoer worden deze bepalingen natuurlijk nooit in acht genomen, zodat dus bij constatering van bedoeld misdrijf artikel 26^b Rechtenordonnantie overtreden is, waartegen de in hetzelfde artikel en hierboven reeds opgesomde straffen bedreigd worden.

B. Deviezenbepalingen.

Elke clandestiene in- of uitvoer zal meebrengen een ontduiking van de deviezenbepalingen. Bij uitvoer dient de handelaar de voor die goederen in het buitenland te ontvangen prijs ten bate van het deviezenfonds bij een bank te storten, waarvoor hij in Indonesië de tegenwaarde in guldens krijgt uitbetaald.

Voor elke import heeft de importeur toestemming van het deviezeninstituut nodig, om te voorkomen, dat onze deviezen gebruikt worden voor de import van niet nuttige goederen.

De bedoeling van de smokkelaar is echter om voor zijn buitenlands geld/die goederen te kopen, waarop hij de grootste winst kan maken. Daarvoor dient hij echter de vrije beschikking te hebben over dat buitenlandse geld, zodat hij de goederen zonder vergunning, dus clandestien tracht uit te voeren.

Teneinde

Art. 25 en 26 deviezenverordening.

Teneinde na te kunnen gaan of een handelaar aan zijn door de deviezenbepalingen opgelegde verplichtingen wel voldaan heeft, is in de artikelen 25 en 26 van de deviezenverordening bepaald, dat zowel voor de uitvoer als voor de invoer een door of namens het deviezeninstituut afgegeven verklaring moet kunnen worden overgelegd.

Art. 19 deviezenordonnantie.

Het niet kunnen overleggen van deze verklaring is, voor zover van opzet sprake is, als misdrijf strafbaar gesteld bij artikel 19 van de deviezenordonnantie en wel met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaar of geldboete van ten hoogste f. 60.000,- of, indien de waarde van de lichamelijke- en onlichamelijke zaken, welke door middel van het strafbare feit zijn verkregen of waarmee het feit is gepleegd of welke het voorwerp daarvan hebben uitgemaakt, hoger is dan f. 15.000,- ten hoogste het viervoud dezer waarde. De goederen kunnen verbeurd verklaard worden.

Art. 20 deviezenordonnantie.

Speciale aandacht dient geschonken te worden aan de deviezen bij uitnemendheid, n.l. geld en goud, die bovendien weinig ruimte innemen. Hiervoor zijn dan ook nog afzonderlijke bepalingen.

Wanneer geen opzet mocht blijken, dan is de overtreding toch strafbaar, want artikel 20 van de deviezenordonnantie bedreigt niet opzettelijke overtreding der krachtens de ordonnantie gegeven bepalingen als overtreding met hechtenis van ten hoogste 1 jaar of geldboete van ten hoogste f. 15.000,-.

Art. 13 en 14 deviezenverordening.

Bij de artikelen 13 en 14 van de deviezenverordening wordt resp. de invoer en de uitvoer van binnen- en buitenlandse geld en goud slechts toegestaan krachtens vergunning door of namens het deviezeninstituut. Bij clandestiene in- en uitvoer is deze vergunning vanzelfsprekend nooit aanwezig.

Art. 6 deviezenverord.

Een nog verder gaande regeling voor de belangrijke buitenlandse betaalmiddelen en goud is neergelegd in artikel 6 van de deviezenverordening, waarbij ieder ingezetene verplicht is deze waarden bij een bank aan te geven. Van de verplichting tot aanmelding van goud zijn echter vrijgesteld:
a. personen, behorend tot de Indonesische bevolkingsgroep;
b. beheerders van pandhuizen.

Indien

Indien dus iemand, tot welke bevolkingsgroep ook behorend, aangetroffen wordt in het bezit van buitenlands geld, niet gedekt door een vergunning, dan is deze in overtreding.

Ook alle hierboven opgesomde overtredingen van de artikelen 6, 13 en 14 deviezenverordening worden weer strafbaar gesteld resp, bij de artikelen 19 en 20 met de hierboven reeds aangegeven strafmaten.

C. Crisis-uitvoerordonnantie.

Behalve de bepalingen sub A en B, hierboven behandeld, die zowel in- als uitvoer beide aan bepaalde regelen binden, bestaan er regelingen, die of de uitvoer of de invoer nader regelen.

De crisisuitvoerordonnantie geeft krachtens de crisisuitvoerordening de Gouverneur-Generaal de bevoegdheid om de uitvoer van bepaalde goederen aan beperkingen te onderwerpen of te verbieden. Hiervan heeft de toenmalige Luitenant-Gouverneur-Generaal bij besluit van 28 Januari 1947 (Staatsblad No.17) gebruik gemaakt om de uitvoer van alle goederen te verbieden, behoudens vergunning door of namens de Secretaris van Staat voor Economische Zaken. Tevens heeft Hij tegelijk gebruik gemaakt van de hem verleende bevoegdheid om het interinsulair vervoer van bepaalde, in dat besluit aangegeven goederen aan een vergunning te onderwerpen.

Het betreffen hier voornamelijk die producten, die veel clandestien uitgevoerd worden. Een regeling van het vervoer is noodzakelijk om te voorkomen, dat goederen normaal bij de douane aangegeven worden ten vervoer naar een andere binnen het tolgebied gelegen haven en dan clandestien worden uitgevoerd naar het buitenland b.v. Singapore.

Artikel 7. Crisisuitvoerordonnantie.

De straf bedreigd tegen het in strijd met het bij of krachtens deze ordonnantie bepaalde uitvoeren of vervoeren is te vinden in artikel 7 der Crisisuitvoerordonnantie en bedraagt ten hoogste hechtenis voor de duur van 1 jaar of geldboete van ten hoogste f. 10.000,- met mogelijke verbeurdverklaring der goederen.

De strafbaar gestelde feiten worden als misdrijf aangemerkt.

D.

D. Invoerordonnantie 1947.

Voor specifiek beperkende bepalingen voor de invoer moge worden verwezen naar deze ordonnantie. Hierbij is o.m. verboden de invoer van militaire goederen, goederen geschikt om militaire goederen te vervaardigen, transportmiddelen, brandstoffen en smeermiddelen, alsmede goud, zilver en alle papiergeld, behoudens bekomen vergunning.

Op overtreding van de bepalingen dezer ordonnantie wordt krachtens artikel 5 dezer ordonnantie een straf gesteld, die gelijk is aan die, bedreigd bij de Crisisuitvoerordonnantie, terwijl ook de bijkomende straf gelijk is.

De feiten, bij deze ordonnantie strafbaar gesteld, worden beschouwd als misdrijf.

Vaak zal het geval zich voordoen, dat een geconstateerde overtreding onder de bepalingen van verschillende ordonnanties gebracht kan worden. Dan rijst natuurlijk de vraag, welke van deze ordonnanties ten laste gelegd dient te worden.

In principe behoren ten laste gelegd te worden alle overtreden ordonnanties of uitvoeringsbepalingen daarvan en wel primair die, waarop de zwaarste hoofdstraf staat i.c. de deviezenordonnantie en subsidiair de overige in volgorde van de zwaarte van de bedreigde hoofdstraf.

Het spreekt wel van zelf, dat behalve de hierboven aangehaalde, voornaamste, bepalingen er nog een groot aantal andere ordonnanties, verordeningen, besluiten, verordeningen Militair Gezag enz. bestaan, die eveneens van toepassing kunnen zijn op de geconstateerde overtredingen.

Men denke b.v. bij de vermoeden onslag van rijst ook aan de "rijstordonnantie 1948", opgenomen in Staatsblad 1948 No. 253;

bij smokkelen van vuurwapens aan de "vuurwapenregelingen 1936" (Staatsblad 1937 No. 170 j^o 1939 No. 280 en gewijzigd bij Staatsblad 1939 No. 278) en de daarop gebaseerde "vuurwapenuitvoeringsvoorschriften 1939" (Staatsblad 1939 No. 279, gewijzigd bij verordening Legercommandant van 17 Januari 1941 No. 55/DvO/VII-A3) alsmede aan de ordonnantie "Tijdelijke bijzondere strafbepalingen" (Staatsblad 1948 No. 17 gew. Staatsblad 1948 No. 283);

bij

bij vervoer van Japans geld aan de "Ordonnantie verbod Japanse circulatiebiljetten" (Staatsblad 1948 No. 153).

Deze voorbeelden zijn nog met talrijke uit te breiden, maar uit het bovenstaande volgt overduidelijk, dat een verboden handeling onder talrijke strafbepalingen kan vallen.

Al deze strafbepalingen dienen in het op te maken proces-verbaal opgesomd te worden.

Door wijziging van het premiebesluit van 1924 (Staatsblad No. 313) bij Gouvernementsbesluit, opgenomen in Staatsblad 1948 No. 269, bestaat de mogelijkheid voor de Hoofdinspecteur der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen om premies toe te kennen tot een maximum van 50% van het bedrag der boeten en verbeurdverklaringen, opgelegd of uitgesproken wegens overtreding der douanebepalingen, alsmede wegens overtreding der bepalingen, welke de in-, uit- of doorvoer, dan wel het vervoer over zee of door de lucht van goederen, met inbegrip van betaalmiddelen regelen.

Teneinde genoemd diensthoofd echter in de gelegenheid te stellen deze premies uit te kunnen keren, dient van elk proces-verbaal van bekeuring, op bovengenoemde overtredingen betrekking hebbende, een afschrift gezonden te worden aan zijn adres, Waterlooplein-Oost 2, Batavia-C. Indien deze afschriften niet opgezonden worden, is het niet mogelijk tot premietoekenning over te gaan.

Het verdient aanbeveling om - teneinde een vlugge uitbetaling der premies, na het bekend zijn van het vonnis, te verzekeren - bij de aanbieder van het afschrift proces-verbaal aan de Hoofdinspecteur der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen, een opgave te doen van de namen der personen, aan wie de premie moet worden uitbetaald, of, indien de premie moet worden verdeeld, een verdeelstaat, houdende de namen en het aandeel van ieder in de premie.

Tevens verdient het aanbeveling om zelf naar de afdoening van de bekeuringszaken te informeren; indien vonnis gegeven wordt een uittreksel hiervan met opgave van datum en nummer opzenden; verder nagaan in welke lendekas en op welk tijdstip de ter zake opgelegde boete en de eventuele opbrengst der verbeurd verklaarde goederen gestort worden en ook hiervan bericht zenden.